

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1961-1962.

10 JULI 1962.

WETSONTWERP betreffende de sociale reclassering van de minder-validen.

I. — AMENDEMENT VOORGESTELD DOOR DE HEER VERHENNE.

Art. 3.

Het 13° wijzigen als volgt :

« eventueel toelagen te verlenen aan de erkende instellingen voor bijzonder onderwijs aan gehandicapte kinderen ».

VERANTWOORDING.

Volgens de voorgestelde tekst kunnen alleen toelagen verleend worden aan de instellingen erkend door het Speciaal Onderstandsfonds. Welnu het Speciaal Onderstandsfonds erkent voor zijn tussenkomsten alleen de *internaten*, zodat de inrichtingen als externaat opgericht, niet zouden in aanmerking komen voor eventuele subsidies. Doel van het amendement is deze beperking weg te werken.

L. VERHENNE.

II. — AMENDEMENTS PRESENTES PAR M. SCHYNS.

Art. 3.

Compléter le 7° par un littéra c, libellé comme suit :

« c) dans les cas où le handicap provient d'un accident de travail, en étroite collaboration technique, médicale et financière avec la compagnie d'assurance-loi. »

Zie :

395 (1961-1962) :

- N° 1 : Wetsontwerp.
- N° 2 : Amendementen.

Chambre des Représentants

SESSION 1961-1962.

10 JUILLET 1962.

PROJET DE LOI relatif au reclassement social des handicapés.

I. — AMENDEMENT PRESENTE PAR M. VERHENNE.

Art. 3.

Modifier le 13° comme suit :

« d'accorder éventuellement des subsides aux établissements reconnus d'enseignement spécial pour enfants handicapés ».

JUSTIFICATION.

D'après le texte proposé, des subsides ne pourront être accordés qu'aux établissements reconnus par le Fonds spécial d'assistance. Or, en matière d'intervention, le Fonds spécial d'assistance ne reconnaît que les *internats*, ce qui aurait pour effet d'exclure de subsides éventuels les établissements créés sous forme d'externat. Le présent amendement tend à supprimer cette limitation.

II. — AMENDEMENTEN VOORGESTELD DOOR DE HEER SCHYNS.

Art. 3.

Het 7° aanvullen met een littéra c, die luidt als volgt :

« c) in de gevallen waarin het gebrek uit een arbeidsongeval voortspuit, in nauwe technische, medische en financiële samenwerking met de bij de wet bedoelde verzekeringsmaatschappij. »

Voir :

395 (1961-1962) :

- N° 1 : Projet de loi.
- N° 2 : Amendements.

Art. 5.

Compléter cet article par un 3°, libellé comme suit :

« 3° d'un représentant des compagnies d'assurances-loi agréées. »

Art. 24.

Supprimer les 1°, 2° et 3°.

JUSTIFICATION.

Il est un fait qu'un grand nombre de travailleurs restent handicapés, des suites d'un accident du travail.

Il nous semble donc opportun d'intéresser les compagnies d'assurances, qui ont par ailleurs intérêt au reclassement et à la réadaptation des handicapés, à cette œuvre salutaire que constitue le présent projet.

En vue d'éviter des conflits de compétence entre le Fonds et les compagnies d'assurances, une collaboration entre les deux organismes n'est pas seulement souhaitable, mais doit être prévue par le présent projet.

Par ailleurs, il faut inclure un membre des compagnies d'assurances dans le Comité de gestion, en vue d'assurer cette collaboration. Cela nous semble également justifié par le fait que ces compagnies d'assurances devront, par des cotisations, fournir une partie des ressources du Fonds.

Enfin, comme les compagnies d'assurances bénéficieront de l'activité du Fonds, il nous semble que ce sont elles qui devront supporter les cotisations à payer au Fonds et ne pas être incitées ni autorisées à demander un supplément de cotisation ou de prime.

Art. 5.

Dit artikel aanvullen met een 3°, dat luidt als volgt :

« 3° een vertegenwoordiger van de erkende bij de wet bedoelde verzekeringsmaatschappijen. »

Art. 24.

Het 1°, het 2° en het 3° weglaten.

VERANTWOORDING.

Het is een feit dat een groot aantal arbeiders ingevolge een arbeidsongeval gehandicapt blijven.

Het lijkt ons daarom aangewezen de verzekeringsmaatschappijen, die trouwens belang hebben bij de revalidatie en de herscholing van de minder-validen, te betrekken bij het heilzaam oogmerk van dit ontwerp.

Om bevoegdheidsgeschillen tussen het Fonds en de verzekeringsmaatschappijen te voorkomen is een samenwerking tussen de twee organismen niet alleen wenselijk, maar dient zij zelfs in het huidige ontwerp te worden opgenomen.

Bovendien moet een lid van de verzekeringsmaatschappijen in het Bestuurscomité worden opgenomen om deze samenwerking te verwezenlijken. Dit lijkt ons insgelijks verantwoord, daar deze verzekeringsmaatschappijen, door bijdragen, het Fonds gedeeltelijk moeten stijven.

Ten slotte, daar de verzekeringsmaatschappijen door de werking van het Fonds zullen begunstigd worden, komt het ons voor dat zij de last van de bijdragen aan het Fonds moeten dragen, en dat men hen er niet moet toe aansporen noch machtigen een verhoogde bijdrage of premie te vorderen.

G. SCHYNS.